

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Σιμά Σου πάλι νείρομαι νύχτες εϋτυχισμένες,
Όταν στην άγια ζεστασιά συχνά Σοῦ ἀνιστοροῦσα
Τῆς μυστικῆς Ἀγάπης μας θύμησες χαϊδεμένες,
Καὶ Σὲ φιλοῦσα.

Κ' ἔβλεπα μὲς στὰ μάτια Σου πάντα νάντιφεγγίζη
Τῆς περασμένης μας Ζωῆς μιὰ αἰώνια καλοσύνη,
Σὰν κάπιο ἀστέρι ἔρωτικό πού μᾶς γλυκοφωτίζει,
χωρὶς νὰ σβήνη.

Οἱ χειμωνιάτικες βραδιές, τώρα στὴ μοναξιά μου,
Θαρρεῖς ποτὲς δὲ σώνονται, θαρρεῖς πὼς κάτι ἀφίνουν
Μὲς στὴν καρδιά μου.

Κ' ἔρχονται θύμησες παλιές τῆ θλίψη νάπαλύνουν,
Μ' ἓνα Πρωτοχρονιάτικο τραγούδι ἀγαπημένο
Κ' εὐλογημένο.

ΔΗΜ. ΓΡ. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ